

придобилъ голѣмо влияние и почетъ; защото доста поучавалъ народътъ. Отъ Римскитѣ му приятели единий билъ Арулинъ Рустикъ, единъ виденъ гражданинъ, и Сосий, който станалъ четири пѣти консула на Сенекийцитѣ, и на когото бѣ подарилъ животоописанието на Тисея.

Въ Херония се оженилъ съ Тимоксена дъщерята на Арпстiona, която притежавала много добри качества, и на която давалъ голѣма почетъ; и по тѣзи причини благодарствувалъ съ нея. Родиха му се четрима синове и една дъщеря, които сж слѣдоущитѣ: Автовулъ, Харонъ, Плутархъ, Ламбрий, и дъщеря му Тимоксена. Колкото за възпитанието на дѣцата му както се разбира, той самъ ги възпиталъ; защото въ едно отъ списанията му расправя за *дѣтинското възпитание*. Въ това се забѣлѣжава, че говори едно бащинно сърдце прѣпълнено съ любовъ, и единъ практически и опитенъ умъ; за това е едно отъ най-изряднитѣ му списания.

Плутархъ по характера си билъ кротокъ, смиренъ и постояненъ, споредъ както подобава на единъ мудъръ чловѣкъ. Той притежавалъ голѣмо богатство и слуги, съ които се обхождалъ доста чловѣколюбиво. Той самъ писува че, когато слугитѣ или добитѣцитѣ му остаревале не ги испѣждалъ отъ домътъ си. Но жена му и приятелитѣ го изобличавале, че съ кроткото си поведение развращавалъ слугитѣ; случи се еднѣжъ единъ неговъ приятель на име философъ Бикъ, да изобличава Плутарха, че не подобавало на философъ чловѣкъ да се гнѣви противъ слугата си и да го бие. Тогазъ Плутархъ му възразилъ,